

Zadeva C-77/20

Predlog za sprejetje predhodne odločbe

Datum vložitve:

13. februar 2020

Predložitveno sodišče:

Court of Appeal (Irska)

Datum predložitvene odločbe:

21. januar 2020

Pritožnik:

KM

Nasprotna stranka v pritožbenem postopku:

Vodja državnega tožilstva

COURT OF APPEAL (PRITOŽBENO SODIŠČE)

[...] (ni prevedeno)

MED

**LJUDSTVOM, KI GA ZASTOPA VODJA DRŽAVNEGA TOŽILSTVA,
NASPROTNA STRANKA V PRITOŽBENEM POSTOPKU,**

IN

KM,

PRITOŽNIK,

PREDLOG Z DNE 21. JANUARJA 2020

ZA SPREJETJE PREDHODNE ODLOČBE, PREDLOŽEN

SODIŠČU EVROPSKE UNIJE V SKLADU S

ČLENOM 267 POGODBE

Sodišče je na današnji dan prejelo pritožbo pritožnika zoper višino kazni, ki mu jo je 27. julija 2015 naložilo Cork Circuit Criminal Court (okrožno sodišče za kazenske zadeve v Corku, Irska), po tem, ko ga je porota 16. junija 2015 spoznala za krivega kaznivega dejanja prevažanja opreme, prepovedane s členom 32(1) Uredbe Sveta (ES) št. 850/98, na krovu morskega ribiškega plovila v izključnem ribolovnem območju države (to je Irske), v nasprotju z zakonskim instrumentom št. 197/2013 (znanem tudi kot predpisi (tehnični ukrepi) o morskem ribištvi iz leta 2013) in s členom 14 zakona o morskem ribištvi in pomorski pristojnosti iz leta 2006,

in se je na podlagi besedila pritožbe in zapisnika sojenja pred sodiščem ter predložitvev v imenu zadevnih strank

in ob upoštevanju navedb zastopnika pritožnika in zastopnika vodje državnega tožilstva

ODLOČILO, DA Sodišču Evropske unije v skladu s členom 267 Pogodbe o delovanju Evropske unije, kot je določeno v predložitveni odločbi z dne 21. januarja 2020, **PREDLOŽI V PREDHODNO ODLOČANJE** vprašanje iz točke 47 navedenega predloga in navedeno Sodišče prosi, naj v zvezi z njim izda predhodno odločbo,

HKRATI JE ODREDILO, da se nadaljnja obravnava navedene pritožbe prekine, dokler navedeno Sodišče ne sprejme predhodne odločbe o zadevnem vprašanju.

[...] (ni prevedeno)

TAJNIK COURT OF APPEAL (PRITOŽBENO SODIŠČE)

[...] (ni prevedeno)

Stranki v zadevi:

- 1 Predlog za sprejetje predhodne odločbe je bil vložen v okviru pritožbe, vložene pri predložitvenem sodišču zaradi višine kazni, naložene v kazenskem postopku.
- 2 Tožena stranka v postopku na prvi stopnji in pritožnik pred predložitvenim sodiščem je **KM**, nizozemski državljan, čigar naslov za vročanje na Irskem je [...] (ni prevedeno).
- 3 Tožilec v postopku na prvi stopnji in nasprotna stranka v pritožbenem postopku pred predložitvenim sodiščem je **vodja državnega tožilstva** (v nadaljevanju: DPP), ki vlaga tožbo v imenu irskega ljudstva. [...] (ni prevedeno)

- Zaradi preglednosti bosta tožena stranka/pritožnik v nadaljevanju krajše imenovana „pritožnik“, tožilec/nasprotna stranka v pritožbenem postopku pa „nasprotna stranka“.

Predmeta spora in upoštevana dejstva

- Spor v tem predlogu je nastal zaradi pritožbe zoper višino kazni, ki jo je pritožniku 27. julija 2015 naložilo Cork Circuit Criminal Court (okrožno sodišče za kazenske zadeve v Corku, Irska), po tem, ko ga je porota 16. junija 2015 spoznala za krivega kaznivega dejanja prevažanja opreme, prepovedane s členom 32(1) Uredbe Sveta (ES) št. 850/98, na krovu morskega ribiškega plovila v izključnem ribolovnem območju države (to je Irske), v nasprotju z zakonskim instrumentom št. 197/2013 (znanem tudi kot predpisi (tehnični ukrepi) o morskem ribištvi iz leta 2013) in s členom 14 zakona o morskem ribištvi in pomorski pristojnosti iz leta 2006.
- Na podlagi podrobnih navedb o očitnem kaznivem dejanju iz obtožnice je bil pritožnik 11. februarja 2015 – ko je navedeno plovilo na krovu prevažalo opremo, ki je zmožna samodejnega sortiranja sleda, skuše ali šura po velikosti, in ta oprema ni bila vgrajena in nameščena na navedeno plovilo tako, da zagotavlja takojšnjo zamrznitev in ne omogoča vračanja morskih vrst v morje – kapitan ribiškega plovila, registriranega v Združenem kraljestvu.
- Kazen, naložena po obsodbi pritožnika, je zajemala globo v višini 500,00 EUR, zaplembo ulova v vrednosti 344.000,00 EUR in zaplembo ribolovnega orodja v vrednosti 55.000,00 EUR.
- Pritožba zoper višino te kazni je osredotočena predvsem na zaplembo ulova in orodja in ne na globo.
- Med sojenjem pritožniku je bilo dokazano, da je bilo kaznivo dejanje, zaradi katerega je bil pritožnik obsojen in mu je bila naložena kazen, zoper katero se je pritožil, ugotovljeno v naslednjih okoliščinah.
- Sodišče je na zaslišanju ugotovilo, da je bil pritožnik kapitan zadevnega ribiškega plovila, registriranega v Združenem kraljestvu. To plovilo je 11. februarja 2015 na morju v izključni ekonomski coni Irske (v nadaljevanju: IEC) prestreglo plovilo irske pomorske službe, LÉ Samuel Beckett, ki je s patroljiralo v okviru varovanja morskih ribolovnih območij. Kapitan plovila LÉ Samuel Beckett se je odločil, da bo ribiško plovilo predmet naključnega vkrcanja in pregleda. V skladu z dokazi ga k temu ni spodbudil sum, da se z ribiškim plovilom izvaja nezakonita dejavnost. Ta odločitev je bila torej sprejeta preprosto zato, ker se na to plovilo med njegovo plovbo v IEC Irske še nikoli prej ni vkrcalo in plovilo še nikoli prej ni bilo pregledano. Ko se je na ribiško plovilo vkrcalo osebje irske pomorske službe, je to ugotovilo, da je bil na navedenem plovilu vgrajen sortirni stroj, da je od navedenega sortirnega stroja in območja za ročno razvrščanje vodil jašek v korito, iz katerega je bil odvod speljan v drugo korito, ki bi ga bilo mogoče prazniti v

morje. Na podlagi načina, na katerega je bila nameščena oprema, vključno z dejstvom, da ni bila vgrajena in nameščena na navedeno plovilo tako, da bi zagotavljala takojšnjo zamrznitev ulova ali preprečevala vračanje ulova v morje, je osebje pomorske službe posumilo, da se je z ribiškimi plovili opravljala prepovedana dejavnost, znana kot „višanje vrednosti ulova“, ki pomeni razvrščanje najboljših rib iz ulova in zavrženje preostanka nazaj v morje.

- 11 Pritožnika je osebje pomorske službe opozorilo, da ni dolžan ničesar izjaviti, če ne želi, vse, kar bo izjavil, pa bo zapisano in se lahko uporabi kot dokaz. Ko so ga spraševali o delovanju sortirnega stroja, je pritožnik zatrjeval, da se s plovilom ne izvaja „višanje vrednosti ulova“. Nato je bil pritožnik pridržan, za ribiško plovilo pa je bila odrejena plovba v pristanišče v Corku. Po pristanku v pristanišču v Corku je bilo plovilo izročeno v nadzor An Garda Síochána (državna policija).
- 12 Pritožnik je bil nato na podlagi obtožnice nasprotne stranke obtožen kaznivega dejanja, za katero se mu je sodilo in zaradi katerega je bil obsojen ter mu je bila naložena kazen, ki je predmet te pritožbe. Proti plačilu varščine mu je bilo dovoljeno ostati na prostosti do sojenja in tudi med sojenjem. Ribiško plovilo ni bilo več v prisilnem privezu in se mu je dovolilo izpluti iz Corca po deponiranju denarne varščine v višini 350.000,00 EUR.
- 13 Po tem, ko je bil pritožnik obsojen in mu je Cork Circuit Criminal Court (okrožno sodišče za kazenske zadeve v Corku, Irska) naložilo kazen, se je pri Court of Appeal pritožil zoper obsodbo in višino kazni. S svojo pritožbo zoper obsodbo ni uspel in to je predmet sodbe Court of Appeal, [...] (ni prevedeno), izdane 11. oktobra 2018. Pritožbeni postopek zoper višino njegove kazni se je nadaljeval in v okviru obravnave navedene pritožbe se je pojavila potreba po tem predlogu za predhodno odločanje.
- 14 Edini dokaz, predložen na obravnavi za izrek kazni, ki je potekala pred istim sodnikom, ki je predsedoval sojenju, je bil povzetek bistvenih dejstev uradnika za zaščito morskega ribištva. Navedeni dokazi niso bili sporni. Dokazov o predhodnih obsodbah ni bilo. Pritožnik na obravnavi za izrek kazni ni predložil dokazov, čeprav je imel pravico do tega. Predložen ni bil noben dokaz v zvezi s sredstvi pritožnika ali z lastništvom ribiškega plovila.
- 15 [...] (ni prevedeno)

Zakonodajno ozadje bistva spora

- 16 Poklicni morski ribolov je v irskem nacionalnem pravu urejen z delom XIII zakona o ribištvu (prečiščeno besedilo) iz leta 1959 (v nadaljevanju: zakon iz leta 1959). Ta zakon je bil sprejet, preden je Irska leta 1972 pristopila k tedanjemu EGP. Toda po navedenem pristopu Irske, ko je zanjo začela veljati nastajajoča skupna ribiška politika (v nadaljevanju: SRP), ki jo je leta 1970 vzpostavilo prvotnih šest članov EGP in se je začela izvajati z Uredbo Sveta (EGS) št. 2141/70, ter je SRP postajala vse bolj kompleksna in izpopolnjena, je bil zakon

iz leta 1959 postopoma spremenjen, da bi upošteval SRP ter vse bolj obširno in kompleksno evropsko zakonodajo, s katero je bila ta urejena.

- 17 Ko je ES leta 1976 razširila svoje ribolovne meje z 12 navtičnih milj na 200 navtičnih milj, je to spodbudilo sprejetje zakona o ribištvu (sprememba) iz leta 1978, s katerim je bil zakon iz leta 1959 spremenjen tako, da je upošteval navedeno, nadaljnje spremembe zakona iz leta 1959 pa so bile izvedene s zakoni o ribištvu (sprememba) iz let 1983, 1994, 1997, 2001 in 2003.
- 18 Leta 2006 pa je bilo ugotovljeno, da je irski zakonodajni okvir za morsko ribištvo zastarel in tog, tako da je potrebna temeljita sprememba. Zakon o morskem ribištvu in pomorski pristojnosti iz leta 2006 (v nadaljevanju: zakon iz leta 2006) je bil sprejet deloma ob upoštevanju tega, poleg tega pa se je z njim temeljito prenovil del XIII zakona iz leta 1959. Zakonom iz leta 2006 obravnava več kot le morsko ribištvo, celoten del 2 navedenega zakona, ki v šestih poglavjih vsebuje 75 posameznih členov, pa je namenjen morskemu ribištvu.
- 19 Člen 28 zakona iz leta 2006, ki je v delu 2, poglavje 4 (*Zadeve v zvezi s kaznivimi dejanji, postopki in zaplembami na področju ribištva*) tega zakona, obravnava kazni in zaplembo v primeru nekaterih kaznivih dejanj v zvezi z ribištvom – glej Prilogo 2. Kazniva dejanja, za katera se člen uporablja, so opredeljena v členu 28(1), pri tem pa ni sporno, da kaznivo dejanje, zaradi katerega je bil obsojen pritožnik, spada v člen 28(1)(a), ker gre za kaznivo dejanje na podlagi določbe poglavja 2 iz preglednice 1.
- 20 V času sprejetja zakona iz leta 2006 je SRP temeljila na številnih aktih evropske zakonodaje, kar velja še danes. Večina teh je bila in je povezana s specifičnimi vidiki politike, kot so določanje ribolovnih omejitev, ohranitveni ukrepi in določanje kvot za različne vrste, ureditev načinov morskega ribolova, določanje specifikacij za plovila in njihovo ribolovno orodje, določanje evidenc, ki jih morajo voditi ribiči, in njihovih obveznosti poročanja ter ureditev skladiščenja, prevoza, predelave in trženja ulova. Specifični primer, ki je neposredno upošteven za kazensko zadevo, ki je podlaga te pritožbe, je Uredba Sveta (ES) št. 850/98, katere člen 32 določa omejitve uporabe samodejne sortirne opreme – glej Prilogo 3. Toda jedro vsake naslednje ureditve SRP je Uredba Sveta, znana kot „uredba o nadzoru“, ki določa nadzorni sistem Skupnosti za zagotavljanje skladnosti s pravili SRP.
- 21 V času sprejetja zakona iz leta 2006 je bila uredba o nadzoru, ki je tedaj veljala, Uredba Sveta (EGS) št. 2847/93. Naslov VIII navedene uredbe je zadeval „ukrepe ob neskladnosti z veljavnimi predpisi“ in je obsegal člene od 31 do 34. Za spor o predmetu tega predloga za sprejetje predhodne odločbe je bil upošteven člen 31 Uredbe št. 2847/93, ki je v odstavkih 1, 2 in 3 določal:

„1. Države članice zagotovijo sprejetje ustreznih ukrepov, vključno z upravnimi ali kazenskimi postopki v skladu z nacionalno zakonodajo, proti fizičnim ali pravnim osebam, odgovornim za primere, ko ni bila upoštevana

skupna ribiška politika, še zlasti po izvedenem spremljanju ali inšpekciji, izpeljani v skladu s to uredbo.

2. V postopkih, začelih po odstavku 1, je v skladu z ustreznimi nacionalnimi predpisi odgovornim osebam mogoče učinkovito odvzeti komercialno korist, ki jo imajo od kršenja, ali ustvariti učinke, sorazmerne z resnostjo kršitev, ki bodo odvrčali od nadaljnjih podobnih kršitev.

3. Ukrepi, ki izhajajo iz postopkov, navedenih v odstavku 2, lahko glede na resnost prestopka zajemajo:

- denarne kazni,
- zaplembo nedovoljenega ribolovnega orodja in ulova,
- zaseg plovila,
- začasno imobilizacijo plovila,
- začasni odvzem licence,
- odvzem licence.“

22 Po sprejetju zakona iz leta 2006 je bila Uredba Sveta (EGS) št. 2847/93 razveljavljena in nadomeščena z novo uredbo o nadzoru, to je Uredbo Sveta (ES) št. 1224/2009 z dne 20. novembra 2009.

23 Naslov VIII Uredbe Sveta (ES) št. 1224/2009, IZVRŠEVANJE, obsega člene od 89 do 93. Za spor, na katerem temelji predlog za sprejetje predhodne odločbe, je upošteven člen 89. Njegov naslov je „Ukrepi za zagotovitev spoštovanja pravil“, v odstavkih 1, 2 in 3 pa določa:

„1. Države članice zagotovijo, da se zoper fizične ali pravne osebe, za katere obstaja sum kršitve pravil skupne ribiške politike, sistematično sprejmejo ustrezni ukrepi, med katerimi so tudi ukrepi za začetek upravnega ali kazenskega postopka v skladu z nacionalno zakonodajo.

2. Skupna višina sankcij in spremljevalnih sankcij se izračuna v skladu z ustreznimi določbami nacionalne zakonodaje na način, s katerim se zagotovi, da se odgovornim osebam učinkovito odvzamejo gospodarske koristi, pridobljene s kršitvijo, in sicer brez poseganja v legitimno pravico do opravljanja njihovega poklica. S temi sankcijami bi moralo biti tudi možno doseči učinek, ki je sorazmeren resnosti takšnih kršitev in učinkovito odvrča od nadaljnjih prekrškov iste vrste.

3. Države članice lahko uporabijo sistem, po katerem je višina kazni sorazmerna s prihodkom pravne osebe ali finančno prednostjo, doseženo ali predvideno s storitvijo kršitve.“

- 24 Člen 90 določa sankcije zoper hude kršitve. Nasprotna stranka zatrjuje, da je mogoče vrsto kaznivega dejanja, ki ga je zagrešil pritožnik, šteti za hudo kršitev, kot je opredeljeno v uredbi. Pozorni smo bili na dejstvo, da se določbe člena 90 začnejo s poudarkom, da „[p]oleg ravnanj iz člena 42 Uredbe (ES) št. 1005/2008“ veljajo za hudo kršitev tudi dejavnosti, navedene v točki 1 člena (v točkah a, b in c).
- 25 Člen 42 Uredbe (ES) št. 1005/2008 pod naslovom „Hude kršitve“ določa:
- „1. V tej uredbi huda kršitev pomeni:
- (a) dejavnosti, ki se obravnavajo kot ribolov IUU v skladu z merili iz člena 3;
 - (b) [...];
 - (c) [...].
2. O resnosti kršitve odloči pristojni organ države članice ob upoštevanju meril iz člena 3(2).“
- (Ribolov IUU pomeni nezakonit, neprijavljen in nereguliran ribolov.)
- 26 V skladu s členom 3(1)(e) iste uredbe je mogoče ugotoviti, da se predpostavlja, da ribiško plovilo opravlja „ribolov IUU“, če se dokaže, da je v nasprotju z ukrepi za ohranjanje in upravljanje, ki se uporabljajo na območju, kjer je izvajalo te dejavnosti, „[...] uporabljalo prepovedano ribolovno orodje ali orodje, ki ne izpolnjuje zahtev [...]“.
- 27 Poleg tega opozarjamo, da člen 90(2) Uredbe (ES) št. 1224/2009 določa, da se fizična oseba kaznuje z učinkovitimi, sorazmernimi in odvračilnimi upravnimi sankcijami v skladu z naborom sankcij in ukrepov, določenih v poglavju IX Uredbe (ES) št. 1005/2008.
- 28 Poleg tega člen 90(3) določa, da je sankcija učinkovito odvračilna in po potrebi izračunana v višini vrednosti ribiških proizvodov, pridobljenih s storitvijo hude kršitve, s čimer je po navedbah pritožnika določeno najvišje merilo sankcije, ki je potrebna za osredotočanje na vrednost ulova, pridobljenega zaradi kršitve sistema nadzora (ne pa na vrednost orodja).
- 29 Člen 90(5) določa, da se lahko poleg tega uporabijo učinkovite, sorazmerne in odvračilne sankcije.
- 30 Do trenutka kazenskega pregona pritožnika, njegove obsodbe in naložitve kazni se zakon iz leta 2006 ni bistveno spremenil, zlasti ni bil spremenjen člen 28, ki je posledica sprememb SRP, uveljavljenih z Uredbo Sveta (ES) št. 1224/2009.

Bistvo spora

- 31 Bistvo spora, zaradi katerega je treba vložiti predlog za sprejetje predhodne odločbe, se nanaša vprašanje, ali je člen 28(5)(b) zakona iz leta 2006, ki določa, da se v primeru kaznivega dejanja, kot je to, zaradi katerega je bil pritožnik obsojen, „na podlagi obsodbe v skladu z zakonom zapleni vsako ribiško in ribolovno orodje, ki je na plovilu, na katero se nanaša kaznivo dejanje, ali na katerem koli drugem kraju“, združljiv z Uredbo Sveta (ES) št. 1224/2009 in zlasti z njenim členom 89, ki določa sankcioniranje zadevnih kršitev, ugotovljenih v tej zadevi.
- 32 Pritožnik se je pred Court of Appeal zagovarjal, da se z Uredbo Sveta (ES) št. 1224/2009 ne zahteva, da se ribiškemu plovilu samodejno naložijo take sankcije v okoliščinah, v katerih bi se lahko irska zakonodajno pristojnost nad tujim ribiškim plovilom v IEC Irske izvrševala le v okviru upoštevne evropske zakonodaje, kadar spada urejanje izkoriščanja ribolovnih virov v izključno pristojnost Evropske unije. Navaja, da ni razlogov za to, da bi irska zakonodaja nesorazmerno vzpostavljala strožje kazni za ribiška plovila EU, ki izvajajo nezakonit ribolov v vodah IEC Irske, v primerjavi s tistimi, za katera se je ugotovilo, da so zagrešila podobna kazniva dejanja v drugih vodah, ki spadajo v pristojnost EU, in da take določbe, ki presegajo kazenske določbe, predvidene s predpisom EU (če so predpisi neposredno izvršljivi in se zanje ne zahteva izvedbena zakonodaja), pomenijo *ultra vires* zahtev evropskega prava. Trdi, da je zaplemba ulova in orodja kot samodejna zakonska posledica obsodbe na podlagi obtožnice v zvezi z zadevnim kaznivim dejanjem nesorazmerna glede na zadevno kaznivo dejanje, določbe Uredbe Sveta (ES) št. 1224/2009 in sistem nadzora v skladu s SRP.
- 33 Pozorni smo bili na uvodno izjavo 7 v Uredbi Sveta (ES) št. 1224/2009, v kateri je navedeno:

„Ta uredba ne bi smela vplivati niti na posebne določbe, ki so navedene v mednarodnih sporazumih ali se uporabljajo v regionalnih organizacijah za upravljanje ribištva, niti na nacionalne predpise o nadzoru, ki spadajo v področje uporabe te uredbe in presegajo njene minimalne določbe, če so takšni nacionalni predpisi skladni s pravom Skupnosti.“

- 34 Pozorni smo bili še na uvodno izjavo 9, v kateri je poseben poudarek na uvedbi novega skupnega pristopa, ki zagotavlja „enake konkurenčne pogoje“ za ribiški sektor.
- 35 Pozorni smo bili tudi na uvodno izjavo 38, v kateri je poudarjen pomen usklajenega pristopa k sankcijam zaradi kršitve predpisov Evropske skupnosti o ribolovu in je navedeno:

„Ker se ukrepi, sprejeti zaradi kršitev teh pravil, zelo razlikujejo med posameznimi državami članicami, kar povzroča diskriminacijo in nepoštena pravila konkurence za ribiče, ter glede na to, da v nekaterih državah

članicah ni odvrčilnih, sorazmernih in učinkovitih sankcij, zaradi česar je učinkovitost nadzora manjša, je primerno uvesti upravne sankcije v povezavi s sistemom točk za hude kršitve, da bi zagotovili dejanski odvrčilni učinek.“

- 36 Pozorni smo bili tudi na uvodno izjavo 39 in člen 92 v zvezi z vzpostavitvijo sistema točk za hude kršitve.
- 37 Navedeno je bilo, da se s členom 28(5) zakona iz leta 2006 krši načelo sorazmernosti na podlagi Pogodb Evropske unije in člena 49(3) Listine o temeljnih pravicah.
- 38 V potrditev te trditve smo bili pozorni na sodbe z dne 21. junija 1979 v zadevi Atalanta (240/78, Recueil, str. 2137, zlasti točki 15 in 16); z dne 11. novembra 1981 v zadevi Casati (203/80, Recueil, str. 2595, zlasti točka 11) in z dne 12. julija 2001 v zadevi Louloudakis (C-262/99, Recueil, str. 1–5547, zlasti točka 67); na odločitev Sodišča (prvi senat) v sodbi, izdani 9. februarja 2012 v zadevi Márton Urbán/Vám- és Péntügyország Észak-alföldi Regionális Parancsnoksága, C-210/10, zlasti točke 22 in 23 ter od 53 do 55; ter na sodbi z dne 29. julija 2010 v zadevi Profaktor Kulesza, Frankowski, Jozwiak, Orłowski, C-188/09, Recueil, str. 1–7639, zlasti točka 29, in z dne 16. julija 2015 v zadevi Robert Michal Chmielewski/Nemzeti Adó- és Vámhivatal Dél-alföldi Regionális Vám- és Péntügyőri Főigazgatósága, C-255/14, zlasti točke od 21 do 23.
- 39 Pritožnik zatrjuje, da se z uredbo o nadzoru od nacionalnih organov specifično zahteva, da pri sankcioniranju kršitev uredbe to izvršujejo tako, da dosejajo učinek, ki je *„sorazmeren resnosti takšnih kršitev“*, in na način, s katerim se zagotovi, da *„se odgovornim osebam na podlagi teh sankcij učinkovito odvzamejo gospodarske koristi, pridobljene s kršitvami“*, in sicer *„brez poseganja v legitimno pravico [navedenih oseb] do opravljanja njihovega poklica“*. Zato se s členom 90(2) uredbe o nadzoru zahteva, da sankcije *„zagotovijo, da se fizična oseba, ki je storila hudo kršitev, ali pravna oseba, ki se šteje za odgovorno pri hudi kršitvi, kaznuje z učinkovitimi, sorazmernimi in odvrčilnimi upravnimi sankcijami“*.
- 40 Pritožnik se pritožuje, da ni nobene določbe za upoštevanje posebnih okoliščin kršitve, ki je v irski zakonodaji določena z mehanizmom za naložitev zaplembe ulova in orodja. Zatrjuje, da bi v okviru konkretnih dejstev v obravnavani zadevi momentni časovni zamik v postopku zamrzovanja rib med sortirnim strojem in zamrzovalnikom zadostoval za obsodbo brez možnosti upoštevanja obsega, v katerem so bili s kaznivim dejanjem kršeni ali ogroženi specifični zaščiteni interesi predmeta uredbe. Zatrjuje, da ni nobene možnosti prilagoditve sankcije resnosti kršitve. Poleg tega niso upoštevani nobeni morebitni učinki navedene zaplembe na preživetje obdolženca.
- 41 Pritožnik navaja, da je tudi zaradi dejstva, da sodišču, ki je izreklo kazen, ni bilo podeljeno pooblastila za prilagoditev predpisane kazni glede na finančne posledice izgube ulova in orodja upoštevajoč dejanske okoliščine, irska določba

nezdružljiva z uredbo o nadzoru in splošnimi načeli evropskega prava v okoliščinah, v katerih irska država ne bi smela ohraniti take določbe glede na pogoje navedene uredbe.

- 42 V odgovor nas je nasprotna stranka opozorila na številne evropske zadeve, v katerih se je obravnavalo načelo sorazmernosti, vključno z zadevo C-354/95, *The Queen/Minister for Agriculture, Fisheries and Food, ex parte, National Farmers' Union* in drugim, zlasti točki 51 in 55; zadevo T-180/00, *Astipesca/Komisija*, točka 78; zadevo C-94/05, *Emsland-Stärke GmbH/Landwirtschaftskammer Hannover*, zlasti točka 53; zadevo C-118/11, *Hehenberger/Republika Avstrija*; zadevo C-443/13, zlasti točke od 38 do vključno 43; zadevo C-382/09, *Stils Met SIA/Valsts*, točka 44, in zadevo C-255/14, *Robert Michil Chmielewski*, zlasti točke od 21 do vključno 31.
- 43 Nasprotna stranka predlaga, da je na podlagi teh sodb jasno, da države članice pri določanju sistema kazni za kršitev upoštevnihih uredb v nacionalnem pravu:
- (i) lahko določijo kazenske sankcije;
 - (ii) Če se država članica odloči, da bo uporabljala tako metodo izvrševanja, mora država članica uporabiti ukrepe, ki so „učinkoviti, sorazmerni in odvračilni“;
 - (iii) Ukrepi, naloženi na podlagi objektivne odgovornosti, niso izključeni;
 - (iv) Ukrepi morajo zadostovati za zagotavljanje ustrezne regulacije udeležencev v ribiški industriji;
 - (v) Načeloma je lahko takim kazenskim sankcijam pridružena zaplemba ribolovnega orodja in ulova.
- 44 Navedeno je bilo, da če se sprejme ukrep nacionalnega prava, ki je nesorazmeren v smislu, da je pretiran in v nasprotju z Listino in temeljnimi načeli prava EU, se šteje, da je za neuporabo navedene določbe pristojno nacionalno sodišče. To je vprašanje za nacionalno sodišče. V primeru dvoma je lahko predhodna odločba namenjena ugotavljanju, ali je samodejna zaplemba, kot je določena v členu 28(5)(b) zakona iz leta 2006, v nasprotju z načeli sorazmernosti, ki jih vsebujejo Listina o temeljnih pravicah in temeljna načela prava EU.
- 45 Čeprav je pritožnik predložitvenemu sodišču predlagal, naj ugotovi, da je položaj na podlagi prava EU *acte clair*, in zatrjeval, da je predlog za sprejetje predhodne odločbe nepotreben, se ne strinjamo. Menimo, da je pravo o sorazmernosti podrobno izdelano in da v zadevnih okoliščinah povzroča precejšnjo negotovost in vzbujata dvome v zvezi s pravilnim stališčem na podlagi prava EU. Zato menimo, da je primerno uporabiti postopek za sprejetje predhodne odločbe.
- 46 Zaradi celovitosti želimo navesti, da sta nas obe strani napotili na številne irske zadeve, v katerih so se obravnavale določbe o sankcijah in kazenske določbe v

domači zakonodaji, ki ureja ribištvo, pa tudi nekaj zadev, v katerih so se obravnavale določbe v zvezi z izrekanjem kazni na drugih področjih, kot je morsko ribištvo. Zadeve, na katere smo bili pozorni, vključujejo Montemuino proti Minister for Communications [2008] IEHC 157 in [2013] 4 I.R. 120; Martinez proti Irski (neobjavljena, višje sodišče, O'Neill J, 27. november 2008); O'Sullivan proti Sea Fisheries Protection Authority in drugim [2017] 3 IR 751, in Ellis proti The Minister for Justice and Equality in drugim [2019] IESC 30. Glej Prilogo 4.

Predloženo vprašanje

- 47 „Ali je v okviru izvajanja skupne ribiške politike in določb člena 32 Uredbe Sveta (ES) št. 850/1998 ter v okviru kazenskega pregona za uveljavitev navedenih določb določba nacionalnega prava, ki v primeru ugotovitve krivde na podlagi obtožnice poleg globe določa obvezno zaplembo vseh rib in vsega ribolovnega orodja na krovu plovila, na katere se nanaša kaznivo dejanje, združljiva z določbami Uredbe Sveta (ES) št. 1224/2009, zlasti z njenima členoma 89 in 90, ter z načelom sorazmernosti, ki izhaja iz pogodb Evropske unije in člena 49(3) Listine o temeljnih pravicah?“

Predlog z dne 21. januarja 2020.

Podpisali so ga člani Court of Appeal: